

313 1. Beh. af Lovf. om Sagsførernes Udg. t. Salær f. offentlige og beneficerede Sager. 314

andet Spørgsmaal er, om det burde ophøies til en virkelig Ret, om det burde fastsættes ved Lov, at en Sagsfører skulde kunne gøre Krav paa saaledes at blive beskiftet. Jeg er i det Mindste ikke sikker paa, at der ikke deraf vil kunne opstaa Misbrug, som under de nuværende Forhold ikke er at befrygte, fordi de, dersom de visste sig, strax vilde lade sig stoppe. Det, jeg frygter for, er, at det, naar en saadan Ret blev givet, dog skulde give Anledning til, om jeg saa maa sige, en Kapring af Sager forbunden med en Betræbelse for ogsaa at skabe Sager, hvori der mulig kunde ventes fri Proces, for saaledes at erhverve det Salær, som der bliver tilstaaet i beneficerede Sager. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man undgik denne fare ved at lade Forholdet staa paa samme Maade, som det hidtil har været, og dette mener jeg, at der ikke vil være den mindste Betænkelse ved De Hensyn, som der i saa Henseende ere anførte i Motiverne, ville ikke kunne komme i Betragtning, hvis man udelod Ordet: „modtage“ i den første Del af Paragraphen. Det er disse Bemærkninger, hvortil jeg skal indstrænke mig.

Rump: Den Betingelse, som den ærede Landsthingsmand for Horsens (Sessen) spøiede til sin Tiltrædelse af Lovforslaget, gik ud fra et Synspunkt, med hvilket jeg fuldstændig samstemmer, og han fremhævede et Hensyn, som jeg nok tror for adskillige Medlemmer i denne Sal kan vække nogen Betænkelse ved at gaa ind paa Lovforslaget, nemlig Hensynet til den Maade, hvorpaa Delinkventomkostningerne fordeles. Der er i det Mindste hos mig, og jeg tror ogsaa hos mange Andre, en almindelig Forestilling om, at den nuværende Ordning ikke er ganske heldig. Dette gjælder i øvrigt ikke blot ved Delinkventomkostningerne, men det gjælder ogsaa for forskellige andre Omkostninger, der ere samme Regler undergivne som disse. Delinkventomkostningerne fordeles dels paa Amtets Kjøbstæder og dels udredes de af Amtsrepartitionsfonden, alt efter som Sagerne efter de almindelige processuelle Regler høre hjemme enten i en af Amtets Kjøbstæder eller paa Landet. Denne Ordning er imidlertid vistnok for Delinkventomkostningernes Vedkommende, ligesom ogsaa for adskillige andre Udgifter, f. Ex. Udgifter i Anledning af venerisk Syge, mindre billigt, idet Kjøbstæderne blive prægraverede derved. Adskillige Kjøbstæder ere saaledes stillede, og

maaske alle Kjøbstæder mere eller mindre, at de dels med Hensyn til Forbrydelser, dels med Hensyn til den anden Art Sager, jeg berørte, mere eller mindre tage Stødet af for de større Landsdele. Det er derfor noget ubilligt, at denne Fordeling finder Sted, og jeg tror nok, at jeg har Ret, naar jeg siger, at denne Betragtning stiller adskillige Medlemmer af Thinget noget betænkelse lige overfor dette Lovforslag. Jeg vilde anse det for særdeles heldigt, om man engang kom til at optage det Spørgsmaal, Noget, som kun kunde ske, naar den høitagtede Justitsminister vilde tage Initiativet. Jeg vilde anse det for ønskeligt, om dette kunde ske, inden man kom til Behandling af de processuelle Love, thi Ingen veed, hvor længe det varer, inden dette sker. Jeg tror imidlertid ikke, det lader sig gjøre, saaledes som ogsaa den høitagtede Justitsminister udtalte, at knytte en Betingelse i saa Henseende til Lovforslagets § 2, men det var jo dette, som den ærede Landsthingsmand for Horsens vilde. Allermindst kunde man sætte en Betingelse, som jo ikke kom til at omfatte Delinkventomkostninger i Almindelighed, men kun en enkelt forholdsvis ringere Del deraf, nemlig hvad der gaar med til Sagsførersalær. Det er overhovedet et større Spørgsmaal, om hvilket det gjælder, som vanskeligt i Forbindelse med denne Sag vil kunne faae en udtømmende Behandling. Jeg tror, som sagt, der er noget Ubilligt i den Maade, hvorpaa disse Udgifter udredes; om det vilde være rigtigt at lægge Delinkventomkostningerne over paa Statskassen, vil være et andet Spørgsmaal. Disse Omkostninger ville være saa særdeles betydelige, at det vel kunde være til Hinder for Fyldestgjørelsen af andre Statsformaal. En hensigtsmæssig Ordning vilde det maaske være at fordele Delinkventomkostningerne og andre Omkostninger paa Land og Kjøbstæder undet Et. Det er imidlertid et Spørgsmaal, der kun hører herhen, for saa vidt en Bestemmelse i denne Henseende er bleven opstillet som Betingelse for at tiltræde Loven, og skjøndt jeg meget kunde ønske en Omordning paa dette Omraade, ser jeg mig ikke i Stand til at slutte mig til det ærede Medlems Anskuelse. Jeg maa i alt Væsentligt slutte mig til Lovforslagets Bestemmelser kun med en enkelt Undtagelse. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at, naar man først er kommen til det Resultat, at Billighed taler for, at Sagsførere i visse Tilfælde maa kunne faae et høiere Salær, end de nu